

Πώς το νέο δόγμα Τραμπ διαμορφώνει τον χάρτη της Μέσης Ανατολής

Αναμένοντας το επόμενο στάδιο στις σχέσεις μεταξύ Ισραήλ και ΗΠΑ

Ο Ντόναλντ Τραμπ, η διεθνοποίηση της σύγκρουσης Ισραήλ-Χαμάς με το ψήφισμα 2803/2025 και ο ρόλος των αραβικών κρατών

Τη νύχτα μεταξύ της 17ης και 18ης Νοεμβρίου, η λήξη του πολέμου στη Γάζα διεθνοποιήθηκε με την απόφαση 2803/2025, με την υιοθέτηση του σχεδίου των 20 σημείων του Προέδρου [Ντόναλντ Τραμπ](#) από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, και μάλιστα χωρίς την άσκηση βέτο από καμία χώρα εκ των πέντε μόνιμων μελών του Συμβουλίου.

Στο επίκεντρο αυτής της ιστορικής σημασίας συνεδρίασης βρίσκεται ακριβώς αυτή η δραματική εξέλιξη της διεθνοποίησης της σύγκρουσης Ισραηλινών - Παλαιστινίων. Για πρώτη φορά, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ διατάσσει την εγκατάσταση ένοπλης δύναμης σε έδαφος που κατέλαβε το Ισραήλ το 1967 -αποχώρησε το 2005- για να χρησιμεύσει ως ανάχωμα μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων και εγκαθιδρύει μια κυρίαρχη αρχή που δεν είναι ούτε το Ισραήλ ούτε η Παλαιστινιακή Αρχή. Πρόκειται για μια θεμελιώδη αλλαγή που ξεκινά η κυβέρνηση του **Ντόναλντ Τραμπ** και συνιστά μια αλλαγή πλεύσης της Αμερικανικής πολιτικής στη Μέση Ανατολή.

Με τη διεθνή πλέον νομιμοποίηση συστήνεται πολυεθνική στρατιωτική δύναμη που θα αναλάβει τον αποπλισμό της Χαμάς, ενώ νομιμοποιείται το «Συμβούλιο Ειρήνης» υπό τον Πρόεδρο Τραμπ το οποίο θα ελέγχει τη διαχείριση πόρων και τη διαδικασία ανασυγκρότησης της Γάζας υπό την προσωρινή κυβέρνηση που θα συσταθεί από Παλαιστινίους τεχνοκράτες.

Ταυτόχρονα υποχρεώνεται η Παλαιστινιακή Αρχή να προβεί και να εφαρμόσει θεσμικές μεταρρυθμίσεις, ώστε να καταστεί τελικά αξιόπιστος συνομιλητής στις διαπραγματεύσεις για τη δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους στη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη και στη Λωρίδα της Γάζας.

Το Ισραήλ δηλώνει ικανοποιημένο εφόσον ο αποπλισμός της Χαμάς και η αποστρατιωτικοποίηση της Γάζας είναι πλέον απαιτήσεις της Διεθνούς Κοινότητας. Και με αυτά τα δεδομένα, δηλώνει έτοιμο για την ομαλοποίηση των σχέσεων του με άλλα αραβικά κράτη με στόχο την περιφερειακή σταθερότητα. Παρά τις πιέσεις που άσκησε η ισραηλινή κυβέρνηση για την απόσυρση του όρου «Παλαιστινιακό κράτος», [ο Τραμπ παρέμεινε πιστός στο αρχικό του σχέδιο - προς μεγάλη απογοήτευση τόσο του ίδιου του Νετανιάου, όσο και των ακροδεξιών εταίρων του στη κυβέρνηση. Απλά ευελπιστούν ότι η Παλαιστινιακή Αρχή δεν θα μπορέσει να εφαρμόσει τις απαιτούμενες «θεσμικές μεταρρυθμίσεις» και κατά συνέπεια το σημείο αυτό του σχεδίου θα ναυαγήσει.](#) Υπάρχει, όμως, μια νομικά δεσμευτική απόφαση για τη Γάζα. Είναι πολύ μακριά από τη ρητορική της πιο ακροδεξιάς κυβέρνησης του κράτους του Ισραήλ από την ίδρυσή του, και αυτή η απόφαση αποσαφηνίζει ότι δεν θα υπάρξει προσάρτηση «της Ιουδαίας και της Σαμάρειας», περιθωριοποιώντας μια μακροχρόνια φαντασίωση της ισραηλινής δεξιάς. Ακριβώς την περίοδο που ο Νετανιάου επιθυμεί διακαώς μια φωτογραφία με τον Σαουδάραβα πρίγκιπα διάδοχο Μπιν Σαλμάν προ των εθνικών εκλογών του 2026 στο Ισραήλ.

Παρά τις πιέσεις της ισραηλινής κυβέρνησης για την απόσυρση του όρου «Παλαιστινιακό κράτος», ο Τραμπ παρέμεινε πιστός στο σχέδιό του - προς μεγάλη απογοήτευση του Νετανιάου και των ακροδεξιών εταίρων του

Την ίδια μέρα που ελήφθη η απόφαση στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, ο Αμερικανός πρόεδρος ανακοίνωσε ότι θα πουλούσε αεροσκάφη F-35 στους Σαουδάραβες, παρά τις ισραηλινές αντιρρήσεις. Ο Σαουδάραβας πρίγκιπας διάδοχος προσέφερε επενδύσεις στις ΗΠΑ, και σε αντάλλαγμα ζήτησε αμυντικές εγγυήσεις από την κυβέρνηση Τραμπ για τη Σαουδική Αραβία, ακόμη και μια συμφωνία για την αγορά των προηγμένων αμερικανικών αεροσκαφών F-35. Ο Μπιν Σαλμάν έδειξε τα αντανakλαστικά του στο γεγονός ότι η κυβέρνηση Τραμπ δεν αναζητά πλέον «συμμάχους» για να τους προστατεύει με αντάλλαγμα τη διατήρηση της αμερικανικής επιρροής, αλλά αναζητά «συνεταίρους» στη μεγαλύτερη μάχη της - την τεχνολογική σύγκρουση με την Κίνα. Με άλλα λόγια: ο Μπιν Σαλμάν κατάλαβε το νέο δόγμα Τραμπ και έχει επαναπροσδιορίσει την πορεία των σχέσεών του με τις ΗΠΑ.

Οι Συμφωνίες Αβραάμ 2.0 και η επόμενη μέρα στη Μέση Ανατολή

Ποιο είναι το επόμενο στάδιο στις σχέσεις του Ισραήλ με τις ΗΠΑ; Είναι αλήθεια ότι η στρατηγική εξάρτηση του Ισραήλ από τις ΗΠΑ αυξάνεται, και απαιτείται μια νέα ισορροπία στις σχέσεις των δύο χωρών που θα διασφαλίζει στο Ισραήλ το στρατηγικό ποιοτικό του πλεονέκτημα σε μια εποχή περιφερειακού εξοπλισμού και επιταχυνόμενου τεχνολογικού ανταγωνισμού.

«Πώς αυξάνεται η αξία της “μετοχής” του Ισραήλ στην Ουάσιγκτον του Τραμπ, όπου οι στενές σχέσεις των ΗΠΑ μετατρέπονται σε ένα επιχειρηματικό περιβάλλον που βασίζεται στα συμφέροντα;» διερωτάται σε άρθρο του ο Δρ. Άβνερ Γκόλοφ, αντιπρόεδρος της Mind Israel. «Το Ισραήλ», υποστηρίζει, «πρέπει να αξιοποιήσει τα τεχνολογικά του πλεονεκτήματα στην υψηλή τεχνολογία και ασφάλεια για να ενισχύσει την ελκυστικότητά του για τις ΗΠΑ και να τα αξιοποιήσει για να διατηρήσει το ποιοτικό πλεονέκτημά του. Συνεπώς, θα πρέπει να δημιουργηθεί μια τεχνολογική συμμαχία μεταξύ Ισραήλ και Ηνωμένων Πολιτειών, η οποία θα περιλαμβάνει κοινές επενδύσεις σε προηγμένες τεχνολογίες στους τομείς της προηγμένης πληροφορικής, της τεχνητής νοημοσύνης, των τσιπ και της ενέργειας».

Μετά την αποδυνάμωση του Ιράν και των δορυφόρων του, διαμορφώνεται ένας νέος χάρτης στη Μέση Ανατολή. Οι συμφωνίες των ΗΠΑ με τη Σαουδική Αραβία, τα κράτη του Κόλπου και το Ισραήλ θα οδηγήσουν στην επέκταση των Συμφωνιών του Αβραάμ, σύμφωνα με το όραμα του Τραμπ, και θα δημιουργήσουν τη βάση για μια περιφερειακή συνεργασία υψηλής τεχνολογίας με αμοιβαία οφέλη. Υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι το ψήφισμα 2803/2025 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ θα εφαρμοστεί και δεν θα υπονομευτεί με το ξέσπασμα μιας νέας κρίσης είτε στη Γάζα είτε στη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη. Διότι γεγονός είναι ότι ούτε οι Παλαιστίνιοι δείχνουν ιδιαίτερη ευαισθησία να υιοθετήσουν μεταρρυθμίσεις ούτε οι

Ισραηλινοί ακροδεξιοί ενθουσιάζονται με το ενδεχόμενο έναρξης συνομιλιών για τη δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους.

ΠΗΓΗ: [ATHENS VOICE, 20.11.2025](#)